

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 19 september 2017 met nummer RvVb/A/1718/0066
in de zaak met rolnummer 1415/0113/A/4/0096

Verzoekende partij	de heer Filip VERMEIRE vertegenwoordigd door advocaat Jan GHYSELS met woonplaatskeuze op het kantoor te 1170 Brussel, Terhulpsessesteenweg 187
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van VLAAMS-BRABANT
Tussenkommende partij	de nv GROND- EN AFBRAAKWERKEN G.&A. DE MEUTER vertegenwoordigd door advocaten Dirk LINDEMANS en Filip DE PRETER met woonplaatskeuze op het kantoor te 1000 Brussel, Keizerslaan 3

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 27 oktober 2014 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 21 augustus 2014.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ternat van 9 september 2010 onvankelijk verklaard.

De verwerende partij heeft aan de tussenkommende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend onder voorwaarden voor terreinaanlegwerken op een perceel gelegen te 1740 Ternat, Assesteenweg 117A, met als kadastrale omschrijving 1ste afdeling, sectie A, nr. 387Y.

II. TUSSENKOMST

De tussenkommende partij verzoekt met een aangetekende brief van 22 december 2014 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de vierde kamer laat de tussenkommende partij met een beschikking van 24 februari 2015 toe in de debatten.

Uit het dossier blijkt dat het verzoek tot tussenkomst tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen. Het verzoek tot tussenkomst is onvankelijk.

III. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De tussenkomende partij dient een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partij dient geen wederantwoordnota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 8 november 2016.

Advocaat Gaëlle DE SMET loco Advocaat Jan GHYSELS voert het woord voor de verzoekende partij.

Advocaat Bert VAN HERREWEGHE loco advocaten Dirk LINDEMANS en Filip DE PRETER voert het woord voor de tussenkomende partij.

De verwerende partij verschijnt schriftelijk.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

IV. FEITEN

1.

Op 12 juni 2007 dient André De Meuter in zijn hoedanigheid van “zaakvoerder” een aanvraag in tot het verkrijgen van een planologisch attest voor de integratie van het perceel 387/y in de bedrijfsactiviteiten. Op korte termijn wordt de inname van het perceel voor de tijdelijke opslag van bouwmaterialen, kleinere materialen, voertuigen, kranen en werfkantoren en het aanleggen van een parking voor 31 personenwagens voorzien, en op langere termijn de bouw van een open loods.

Bij besluit van 13 december 2007 verleent de verwerende partij een positief planologisch attest aan de tussenkomende partij. Dit attest is slechts gedeeltelijk positief aangezien de vooropgestelde behoeften van het bedrijf op langere termijn worden afgewezen, en tevens voorwaardelijk nu onder meer wordt opgelegd de uitbreiding in oppervlakte te beperken, de parkeerplaatsen voor personenwagens te situeren onmiddellijk aansluitend bij het industriegebied, gebruik te maken van waterdoorlatende materialen voor de verhardingen, en reliëfwijzigingen uit te sluiten, tenzij voor de aanleg van een bufferende berm.

2.

Op 21 februari 2008 dient de tussenkomende partij een aanvraag in tot het verkrijgen van een stedenbouwkundige vergunning voor de verwezenlijking van de in het voormelde planologisch attest erkende korte termijn behoeften. Concreet wordt de aanleg van een verharding aangevraagd voor het stationeren van machines en voertuigen, die aan de zuidzijde afgewerkt wordt met een berm van tien m breed en vijf m hoog, en in westelijke en oostelijke richting met een groene buffer van vijf m breed. Tussen de verharding en deze buffers is voorzien in de opslag van teelaarde en zand. De stedenbouwkundige vergunning voor deze werken wordt door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ternat verleend op 10 juni 2008. Deze stedenbouwkundige vergunning wordt niet aangevochten.

3.

Op 2 maart 2009 dient André De Meuter in zijn hoedanigheid van “zaakvoerder” een nieuwe aanvraag in tot het verkrijgen van een planologisch attest. De aanvraag strekt ertoe om het perceel nr. 387/y verder te benutten, vooral voor een verdere toename van het aantal te stallen machines en wagens. Hierdoor dient de voorziene buffer in westelijke richting te worden verlegd.

Op 24 september 2009 verleent de verwerende partij een voorwaardelijk positief planologisch attest aan “De Meuter NV”. Omdat in dit attest verkeerdelijk wordt gesteld dat geen ruimtelijk uitvoeringsplan zal worden opgemaakt, wordt dit attest op 12 november 2009 ingetrokken en vervangen door een nieuw planologisch attest zonder deze passus.

4.

In uitvoering van het laatstgenoemde planologisch attest dient de tussenkomenende partij op 24 juni 2010 een aanvraag in tot het verkrijgen van een stedenbouwkundige vergunning voor het uitvoeren van “terreinaanlegwerken”, bestaande uit het uitbreiden van de verharding op het perceel nr. 387/y, het doortrekken van de wal en het opschuiven van de westelijke bufferzone tot tegen de grens van het perceel.

Bij besluit van 9 september 2010 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ternat een voorwaardelijke stedenbouwkundige vergunning.

De verzoekende partij stelt tegen dit besluit administratief beroep in bij de verwerende partij, die dit beroep bij besluit van 9 december 2010 onontvankelijk verklaart. Deze beslissing wordt door de Raad vernietigd bij arrest nr. A/2014/0382 van 20 mei 2014.

De thans bestreden beslissing van 21 augustus 2014 betreft de herstelbeslissing na de hiervoor vermelde vernietiging door de Raad.

5.

Intussen wordt in uitvoering van het hiervoor vermelde planologisch attest van 13 december 2007, een provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan “n.v. De Meuter” opgemaakt.

Dit plan wordt op vraag van de verzoekende partij bij arrest nr. 222.715 van 4 maart 2013 door de Raad van State vernietigd.

6.

In uitvoering van de bindende bepaling artikel 3.2.2 en de richtinggevende bepaling artikel 3.5.2 van het provinciaal ruimtelijk structuurplan Vlaams-Brabant (hierna: het PRS) wordt beslist tot de opmaak van een provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan voor het specifiek economisch knooppunt Ternat (hierna: het PRUP). De doelstelling van het plan betreft de uitbreiding van de bestaande bedrijvzones in het specifiek economisch knooppunt Ternat (streefcijfer +20 ha) aansluitend bij de bestaande bedrijvzones ten behoeve van regionale bedrijvigheid.

Het PRUP voorziet in een wijziging voor het perceel 387/y van de gewestplanbestemming bufferzone naar de zone “Stationsomgeving” (artikel 2). Het artikel 2, §3 van de stedenbouwkundige voorschriften luidt als volgt:

“... ”

§ 3 Bijzonder voorschrift voor perceel 387Y

Perceel 387Y is aanvullend bestemd voor opslag van gronden, bouwmaterialen en plaatsen van voertuigen, werfkantoren en kranen (+ bijhorende interne circulatie), alsook voor het stallen van personenvoertuigen.

De stapelhoogte is beperkt tot maximaal 5,00m. Verhardingen dienen te worden uitgevoerd met waterdoorlatende materialen. Het gebruik van niet-waterdoorlatende materialen is niet toegestaan, behalve indien opgelegd vanuit de milieuwetgeving. Er kan slechts een vergunning worden afgeleverd voor bedrijfsactiviteiten nadat een bufferende berm van minimaal 10,0 m breed en 5,00 m is aangelegd over de volledige lengte van het perceel langs de zijde van het spoor. Alle vormen van bebouwing zijn slechts toegelaten in overeenstemming met de voorschriften van artikel 2, § 1 en §2.
...

Bij het besluit van de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport van 15 januari 2013 wordt het PRUP goedgekeurd. Het verzoek tot vernietiging van deze beslissing door de verzoekende partij, wordt verworpen door de Raad van State bij arrest nr. 230.709 van 31 maart 2015.

7.

De administratieve vergunningsprocedure die heeft geleid tot de bestreden beslissing, is de hierna volgende.

De tussenkomenende partij dient op 24 juni 2010 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ternat een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "terreinaanlegwerken" op een perceel gelegen te 1740 Ternat, Assesteenweg 117A.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'Halle-Vilvoorde-Asse', vastgesteld met koninklijk besluit van 7 maart 1977, in bufferzone.

Het perceel ligt ook binnen de grenzen van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan, 'Specifiek economisch knooppunt Ternat', goedgekeurd op 15 januari 2013.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 8 juli 2010 tot en met 6 augustus 2010, dient de verzoekende partij een bezwaarschrift in.

Het Agentschap voor Natuur en Bos adviseert op 10 mei 2010 ongunstig:

“...
aan de rand met het onvergunde ingerichte deel staan 6 zeer waardevolle knotwilgen die zouden verdwijnen bij de aanleg van het terrein waardoor belangrijke schade aan de natuur zou worden aangericht. Tevens is het gebied op de biologische waarderingskaart als 'biologisch waardevol' aangeduid. De geplande werken en de niet vergunde werken zijn niet verenigbaar met de wettelijke en ruimtelijke context van het gebied, zijnde bufferzone volgens het gewestplan.
...”

De provinciale dienst waterlopen adviseert op 27 mei 2010 gunstig:

“...
Overeenkomstig art. 7 van het besluit van de Vlaamse regering van 20 juli 2006 betreffende de toepassing van de watertoets kan volgend wateradvies verstrekt worden. Het voorwerp van de aanvraag is gelegen in de omgeving van de Keurebeek, waterloop nr. 5.100 van de 2de categorie, maar grenst er niet rechtstreeks aan. Volgens de overstromingskaart van Vlaanderen ligt het kwestieus perceel niet in een effectief overstromingsgevoelig gebied. Het watersysteem wordt door het voorwerp van de

aanvraag niet merkbaar of meetbaar beïnvloed en heeft geen relevant effect op de bescherming tegen wateroverlast. Het kan bijgevolg als verenigbaar met het watersysteem beschouwd worden.
...

De Gecoro adviseert op 15 juni 2010 ongunstig:

“ ...
Het positief planologisch attest hypothekeert de ontwikkeling van de bufferzone volgens het principe “wonen en werken in de buurt van openbaar vervoersknooppunten”. Dat bedrijf zou kunnen verplaatst worden naar de toekomstige zone lokaal of regionaal bedrijventerrein aan de Assesteenweg. De bufferzone is het laagste punt van Ternat zodat daar een waterzone kan voorzien worden samen met wonen/werken/parkeren. Het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan en ook het plan-MER geven de ontwikkeling van een kantoorzone.
...”

Het college van burgemeester en schepenen verleent op 9 september 2010 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkommende partij, onder de volgende voorwaarden:

“ ...
GUNSTIG mits
-naleving van het advies van infrabel
-de verharding uit te voeren in duurzame waterdoorlatende materialen
- de berm (5.00m hoog en. 10.00m breed) aan te leggen met beplanting samen met een groenbuffer van 5.00m breed onmiddellijk na aanleg in het eerstvolgend plantseizoen en dit volgens het advies van Agentschap natuur en bos
-de 6 knotwilgen te behouden
-de nodige maatregelen te nemen in kader van de waterhuishouding
datum, 9/9/13
...”

Tegen deze beslissing tekent de verzoekende partij op 22 oktober 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De verwerende partij beslist op 9 december 2010 om het administratief beroep onontvankelijk te verklaren. Deze beslissing wordt, zoals reeds hoger aangegeven, door de Raad vernietigd bij arrest nr. A/2014/0382 van 20 mei 2014.

Het dossier wordt na de vernietiging door de verwerende partij hernomen met een advies van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar. In zijn verslag van 29 juli 2014 stelt hij voor om het administratief beroep ontvankelijk doch ongegrond te verklaren en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen. Het advies is gelijkluidend aan de bestreden beslissing.

Na de hoorzitting van 19 augustus 2014 verklaart de verwerende partij het beroep op 21 augustus 2014 ontvankelijk en verleent een stedenbouwkundige vergunning. De verwerende partij motiveert haar beslissing onder meer als volgt:

“ ...
5.7 Beoordeling
a) Het goed is gelegen binnen het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan “Specifiek economisch knooppunt Ternat”, definitief vastgesteld door de Vlaamse minister op 15 januari 2013. Artikel 2 “Stationsomgeving” §3, Bijzonder voorschrift voor perceel 387y,

is van kracht:

“Perceel 387y is aanvullend bestemd voor opslag van gronden, bouwmaterialen en plaatsen van voertuigen, werfkantoren en kranen (+bijhorende interne circulatie), alsook voor het stallen van personenvoertuigen.

De stapelhoogte is beperkt tot maximaal 5.00m. Verhardingen dienen te worden uitgevoerd met waterdoorlatende materialen. Het gebruik van niet waterdoorlatende materialen is niet toegestaan, behalve indien opgelegd vanuit de milieuwetgeving.

Er kan slechts een vergunning worden afgeleverd voor bedrijfsactiviteiten nadat een bufferende berm van minimaal 10.00m breed en 5.00m hoog is aangelegd over de volledige lengte van het perceel langs de zijde van het spoor.

Alle vormen van bebouwing zijn slechts toegelaten in overeenstemming met de voorschriften van artikel 2, §1 en §2.”

Het plan voldoet aan dit voorschrift. De bestemming voldoet aan de formulering in het RUP zoals hierboven aangehaald, de aanvraag voorziet in een circulatiezone in waterdoorlatende materialen en in het stationeren van machines en voertuigen. Er is een berm voorzien met inheemse planten van 10.00m breed en 5.00m hoog ter hoogte van de zijde van het spoor. Er wordt geen bebouwing gevraagd op het perceel. De aanvraag is bestaanbaar met de planologische bestemming volgens het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan.

b) Hoofdstuk III, afdeling I, artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het algemeen waterbeleid (Belgisch Staatsblad 14 november 2003) legt bepaalde verplichtingen op, die de watertoets worden genoemd. Deze watertoets houdt in dat de eventuele schadelijke effecten van het innemen van ruimte ten koste van de watersystemen worden ingeschat. De aanvraag is gelegen binnen een mogelijk overstromingsgevoelige zone. Gezien de ligging in deze zone kan gesteld worden dat het innemen van ruimte ten koste van het waterbergend vermogen van de plaats een schadelijk effect kan hebben voor het plaatselijke watersysteem.

De provinciale dienst Waterlopen heeft in het kader van de watertoets een wateradvies uitgebracht op 27 mei 2010. Er is een gunstig advies gegeven waarin wordt aangehaald dat het watersysteem niet merkbaar wordt beïnvloed en dat de aanvraag geen relevant effect heeft op de bescherming tegen wateroverlast. Er is een verenigbaarheid met het watersysteem. De werken zijn uitgevoerd met een waterdoorlatende grindlaag, waardoor kan aangenomen worden dat de infiltratie in de bodem in principe niet verhinderd wordt.

c) De ruimtelijke afweging van de inrichting van dit perceel is gebeurd op het moment van de opmaak van het ruimtelijk uitvoeringsplan waaruit de geldende stedenbouwkundige voorschriften zijn voort gekomen. De aanvraag voldoet aan deze stedenbouwkundige voorschriften. Zoals vermeld in art. 4.3.1. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening zorgen de voorschriften van het RUP ervoor dat de criteria van een goede ruimtelijke ordening worden weergegeven.

De overwegingen in acht genomen komt de aanvraag in aanmerking voor vergunning, om volgende redenen:

- de aanvraag voldoet aan de geldende stedenbouwkundige voorschriften van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan “Specifiek economisch knooppunt Ternat”, definitief vastgesteld door de Vlaamse minister op 15 januari 2013, meer bepaald art. 2 “Stationsomgeving” §3, Bijzonder voorschrift voor perceel 387y;*
- de provinciale dienst Waterlopen heeft in het kader van de watertoets een gunstig advies uitgebracht; het watersysteem wordt niet merkbaar beïnvloed en heeft geen relevant effect op de bescherming tegen wateroverlast.*

De stedenbouwkundige vergunning wordt verleend onder de volgende voorwaarden:

- tussen het spoorwegdomein en het perceel wordt een afsluiting geplaatst van 1.50m hoogte, bestaande uit palen, vlechtdraad van 1.00m hoogte en een betonplaat van 0.50m onderaan;
 - de 6 knotwilgen behouden;
 - het oppervlaktewater moet op het eigen terrein afwateren.
- ...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep en het belang van de verzoekende partij

Uit het dossier blijkt dat het beroep tijdig is ingesteld en dat de verzoekende partij belang heeft bij het beroep.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij zet uiteen:

“ ...

Verzoekende partij is eigenaar van het perceel gelegen te 1740 Temat, Dr. E. De Croesstraat 35 waar hij ook woont. Het betreffende perceel paalt aan het perceel 387y waarop de vergunningsbeslissing betrekking heeft zodat hij dus rechtsreeks of onrechtstreeks hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing.

De terreinwerken op het perceel 387y beogen immers de realisering van enerzijds parkeerplaatsen voor vrachtwagens, voertuigen en machines en anderzijds een circulatiezone voor deze vrachtwagens, voertuigen en machines.

De voorliggende vergunning maakt een uitbreiding van industriële activiteiten mogelijk op het perceel 387y die zowel op esthetisch als op stedenbouwkundig vlak, als wat betreft hinder, het landelijk karakter van het woongebied aantasten. De akoestische en visuele hinder en ook de geurhinder die zulks tot gevolg zal hebben zal de leefbaarheid van de woonomgeving sterk aantasten.

Door de bufferzone te laten inpalmen door de industriële activiteit op het perceel 387y, wordt de hinder van de bedrijfsactiviteit tot juist naast de tuin van de verzoekende partij gebracht. Dat betekent dat er vrachtwagens en zware machines worden gestald op een korte afstand van de tuin van verzoekende partij. Eveneens op een korte afstand van de tuin van de verzoekende partij zullen er containers geplaatst worden en materialen worden opgeslagen. Het parkeren, manoeuvreren, laden en lossen zal het woongenot van de tuin en de woning drastisch reduceren.

Verzoekende partij beschikt dan ook over het rechtens vereiste belang om het besluit van de deputatie van 21 augustus 2014 aan te vechten.

...”

De tussenkomende partij werpt op:

“ ...

14. Een verzoekschrift bij uw Raad kan worden ingediend door “elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de vergunnings-, validerings- of registratiebeslissing”. (artikel 4.8.11 VCRO, zoals van toepassing op het moment van het indienen van het gedinginleidende verzoekschrift).

Het verzoekschrift dient daarbij de hoedanigheid van de partij aan te geven. Het is dus noodzakelijk aan te geven welke hinder of nadelen kunnen worden ondervonden.

15. In zijn verzoekschrift stelt de verzoekende partij het volgende:

“De verzoekende partij is eigenaar van het perceel te 1740 TERNAT [...] waar hij ook woont. Het desbetreffende perceel paalt aan het perceel 387y, waarop de vergunningsbeslissing betrekking heeft, zodat hij dus rechtstreeks of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing.

De terreinwerken op het perceel 387y beogen immers de realisering van enerzijds autoparkeerplaatsen voor vrachtwagens, voertuigen en machines en anderzijds een circulatiezone voor deze vrachtwagens, voertuigen en machines.

De voorliggende vergunning maakt een uitbreiding van industriële activiteiten mogelijk op het perceel 387y die zowel op esthetisch als op stedenbouwkundig vlak, als wat betreft het landelijk karakter van het woongebied zal aantasten. De akoestische en visuele hinder en ook de geurhinder die zulks tot gevolg zal hebben zal de leefbaarheid van de woonomgeving sterk aantasten.

Door de bufferzone te laten inpalmen door de industriële activiteiten op het perceel 387y, wordt de hinder van de bedrijfsactiviteit tot juist naast de tuin van de verzoekende partij gebracht. Dat betekent dat er vrachtwagens en zware machines worden gestald op een korte afstand van de tuin van de verzoekende partij. Eveneens op korte afstand van de tuin van de verzoekende partij zullen er containers geplaatst worden en materialen worden opgeslagen. Het parkeren, manoeuvreren, laden en lossen zal het woongenot van de tuin en de woning drastisch reduceren.

Verzoekende partij beschikt dan ook over het rechtens vereiste belang om het besluit van de deputatie van 21 augustus 2014 aan te vechten.”

16. Wanneer een verzoeker in zijn verzoekschrift een welbepaald belang laat gelden, trekt hij grenzen rond het gerechtelijk debat, onder meer ten aanzien van de ontvankelijkheid van het beroep. Het belang dient dan ook enkel te worden beoordeeld vanuit de vraag of de vernietiging van de bestreden beslissing inderdaad kan voorkomen wat de verzoekende partij wenst te voorkomen, met name het “uitbreiden van industriële activiteiten” en “het inpalmen door de industriële activiteit op het perceel 387Y”.

Het is evenwel duidelijk dat de vernietiging van de stedenbouwkundige vergunning niet dat gevolg kan hebben. Het bewuste perceel 387Y werd immers opgenomen in het PRUP “Specifiek Economisch Knooppunt”, dat in artikel 2 § van de stedenbouwkundige voorschriften uitdrukkelijk voorziet in een bijzonder voorschrift dat het ontwikkelen van de industriële activiteiten op dit perceel mogelijk maakt. Dat PRUP wordt weliswaar bestreden voor de Raad van State, maar wordt vermoed wettig te zijn.

Het beroep is om die reden onontvankelijk.

17. Overigens moet worden gezegd dat de uiteenzetting van de verzoekende partij niet correct is. Het perceel 368H, waarop zich de woning van de verzoekende partij bevindt, grenst weliswaar aan het perceel 387Y, maar dit perceel 368H bestaat deels uit een lange, smalle strook grond van enkele meters breed langs de spoorweg.

Dit perceel 368H was nog niet aangegeven op een kadastraal uittreksel van 29 november 2006. Er was ter plaatse sprake van een perceel 368C (het huis), het perceel 368E (de tuin), een waterloop (zonder nummer) en een perceel 368A (een deel van de tuin aan de overzijde van de beek). Geen van die percelen grenst aan het perceel 387Y. Een tijd later heeft er een mutatie plaatsgevonden, waarbij alle percelen verenigd zijn tot één kadastraal perceel, 368H. De beek is daarbij verdwenen, en maakt deel uit van het perceel 387Y, waardoor er nu wel een raakpunt is tussen het perceel 368H en het perceel 387Y.

Hoe dan ook, de grens van de rand van perceel waarop de bestreden vergunning betrekking heeft bevindt zich nog steeds op ca. 60 meter van de woning. Die afstand is ongeveer gelijk aan de afstand de woning van de verzoekende partij thans heeft tot het bestaande bedrijventerrein (met name ongeveer 60 meter). De werkelijke situatie is bijgevolg toch wezenlijk anders dan de situatie zoals de verzoekende partij die voorstelt.

In die omstandigheden maakt de verzoekende partij de hinder die hij door de uitbreiding ondervindt niet voldoende aannemelijk in zijn verzoekschrift.

Het beroep is ook om die reden onontvankelijk.

...

Beoordeling door de Raad

Artikel 4.8.11, § 1, eerste lid, 3° VCRO bepaalt dat bij de Raad een beroep kan worden ingesteld door elke natuurlijke persoon of rechtspersoon, die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden door de bestreden vergunningsbeslissing.

Het volstaat dat een verzoekende partij aannemelijk maakt dat het risico bestaat op het ondervinden van rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen door de bestreden vergunningsbeslissing.

Het betoog van de verzoekende partij voldoet daaraan. Er kan bezwaarlijk betwist worden dat de verzoekende partij in de onmiddellijke omgeving woont van het betrokken bouwperceel. De verzoekende partij situeert haar perceel, geeft een beschrijving van het vergunde en tot wat het vergunde aanleiding kan geven voor haar persoonlijke woonsituatie, met name visuele hinder, akoestische hinder, geurhinder. Ze maakt voldoende aannemelijk dat het vergunde een impact zal hebben op haar woongenot en toont daarmee haar belang aan om de bestreden beslissing te bestrijden.

De exceptie van de tussenkomenende partij, die er in essentie op neer komt dat het betrokken bouwperceel gelegen is in een zone voor industriële activiteiten en de vernietiging van de bestreden beslissing daar niets kan aan veranderen, kan niet aangenomen worden. De stelling van de tussenkomenende partij wijzigt immers niets aan de vaststelling dat het betoog van de verzoekende partij voldoet aan artikel 4.8.11, § 1, eerste lid, 3° VCRO.

C. Ontvankelijkheid wat betreft de draagwijdte van de vordering en de bevoegdheid van de Raad

De verwerende partij werpt op:

“ ...

Verwerende partij gedraagt zich wat betreft het belang van verzoekende partij naar de wijsheid van de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

De ontvankelijkheid van het verzoekschrift wordt echter wel betwist.

Verzoekende partij beoogt met de opgeworpen middelen immers een nieuwe inhoudelijke beoordeling van de stedenbouwkundige aanvraag door de Raad voor Vergunningsbetwistingen. Verwerende partij beschikt echter over een discretionaire bevoegdheid bij de beoordeling van stedenbouwkundige aanvragen en verkavelingsaanvragen. Op grond van het beginsel van de scheiding der machten mag de Raad voor Vergunningsbetwistingen haar oordeel niet in de plaats stellen van die van verwerende partij. De Raad voor Vergunningsbetwistingen kan enkel een wettigheidscontrole doen, ze is geenszins bevoegd om de opportuniteit van een administratieve beslissing te beoordelen.

...”

Beoordeling door de Raad

1.

De exceptie van de verwerende partij komt er op neer dat het verzoekschrift geen ontvankelijk middel bevat. De verwerende partij argumenteert in het algemeen dat met de middelen een nieuwe inhoudelijke beoordeling van de stedenbouwkundige aanvraag wordt beoogd. Hoe deze exceptie moet begrepen worden in het geheel van de drie middelen die worden aangevoerd, is echter niet duidelijk. Des te minder, nu blijkt dat de verzoekende partij in de aanhef bij elk middel de schending aanvoert van diverse bepalingen en beginselen, waaronder telkens een toelichting volgt van de aangevoerde schendingen, en de verwerende partij in de antwoordnota de aangevoerde schendingen ook beantwoordt.

Een onduidelijke exceptie laat, evenmin als een onduidelijk middel, een beoordeling toe door de Raad.

Voor het overige kan verwezen worden naar de beoordeling van de middelen onder de hierna volgende titel.

VI. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

In het eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 4.3.1, § 1, 1° b) VCRO en van artikel 4.3.1, § 2, 1° en 3° VCRO, in samenhang genomen met de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 houdende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van het motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur.

Zij zet uiteen:

“ ...

Dat het deputatiebesluit zelf geen toetsing doorvoert inzake de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening. Dat het deputatiebesluit dienaangaande lijkt te stellen dat de voorschriften van het RUP "Specifiek economisch knooppunt Ternat" waarnaar in het bestreden besluit wordt verwezen ter motivering van de planconformiteit de criteria van een goede ruimtelijke ordening zouden weergeven en het bestreden besluit zelf dus geen toetsing zou dienen door te voeren.

...

Dat het deputatiebesluit ervan uit gaat dat indien het aangevraagde gelegen is binnen een gebied dat geordend wordt door een ruimtelijk uitvoeringsplan de voorschriften daarvan ipso facto geacht worden de criteria van een goede ruimtelijke ordening weer te geven. Dat zulks niet het geval is. Dat artikel 4.3.1. § 2. 3° VCRO immers uitdrukkelijk bepaalt dat dit enkel het geval is in zoverre dat plan voorschriften bevat die ook daadwerkelijk de aandachtspunten behandelen zoals deze worden vermeld in artikel 4.3.1. § 2. 1° VCRO. Dat dat in voorkomend geval niet het geval is en zulks ook niet aannemelijk wordt gemaakt.

Dat artikel 2, § 1 van de stedenbouwkundige voorschriften van het RUP "Specifiek economisch knooppunt Ternat" met als opschrift "artikel 2: stationsomgeving" bepaalt dat het betreffende gebied bestemd is voor spoorweg- en spoorweggerelateerde activiteiten, kantoren en kantoorachtigen, private nutsvoorzieningen en diensten, sociaal-culturele inrichtingen en recreatieve voorzieningen en dat artikel 2, § 3 een bijzonder voorschrift bevat voor wat betreft het perceel 387y, waarop de aanvraag betrekking heeft, en waarvan gesteld wordt dat het aanvullend bestemd is voor opslag van gronden, bouwmaterialen en plaatsen van voertuigen, werfkantoren en kranen (+ bijhorende interne circulatie) alsook voor het stallen van personenvoertuigen.

Dat de voorschriften van het PRUP "Specifiek economisch knooppunt Ternat" dan ook geenszins een beoordeling bevatten van de in artikel 4.3.1. § 2. 1° VCRO vermelde criteria.

Dat de interpretatie die de deputatie geeft aan artikel 4.3.1. § 2. 3° VCRO dan ook een manifest foutieve interpretatie is en deze bepaling haar er in voorkomend geval dan ook niet van ontslaat om de overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening overeenkomstig artikel 4.3.1. § 2. 1° VCRO na te gaan en te beoordelen en de weerslag daarvan in haar besluit weer te geven.

...

Dat het voorliggende besluit artikel 4.3.1. § 1. 1° b) VCRO en artikel 4.3.1. § 2, 1° en 3° VCRO dan ook schendt in samenhang genomen met de motiveringsvereiste zoals deze voortvloeit uit de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 houdende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en uit het motiveringsbeginsel als beginsel van behoorlijk bestuur doordat het geen toetsing heeft doorgevoerd inzake de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening minstens ter zake geen afdoende motivering bevat. Dat door deze beoordeling niet naar behoren door te voeren de deputatie tevens het beginsel van een zorgvuldige en behoorlijke feitenvinding en belangenafweging als beginsel van behoorlijk bestuur schendt.

...”

De verwerende partij repliceert:

“ ...

In casu is artikel 2, §3 van het PRUP 'Specifiek economisch knooppunt Ternat' van toepassing. Die bepaling luidt als volgt:

“§3 Bijzonder voorschrift voor perceel 387Y

Perceel 387 Y is aanvullend bestemd voor opslag van gronden, bouwmaterialen en plaatsen van voertuigen, werfkantoren en kranen (+ bijhorende interne circulatie), alsook voor het stallen van personenvoertuigen. De stapelhoogte is beperkt tot maximaal 5,00 m. Verhardingen dienen te worden uitgevoerd met waterdoorlatende materialen. Het gebruik van niet waterdoorlatende materialen is niet toegestaan, behalve indien opgelegd vanuit de milieuwetgeving.

Er kan slechts een vergunning worden afgeleverd voor bedrijfsactiviteiten nadat een bufferende berm van minimaal 10,0 m breed en 5,00 m hoog is aangelegd over de volledige lengte van het perceel langs de zijde van het spoor.

Alle vormen van bebouwing zijn slechts toegelaten in overeenstemming met de voorschriften van artikel 2, §1 en §2”

Dit artikel bepaalt op een duidelijke, nauwkeurige manier zowel de bestemming als de van toepassing zijnde principes van de goede ruimtelijke ordening.

Op het perceel is opslag tot vijf meter toegestaan van gronden, bouwmaterialen en plaatsen van voertuigen, werfkantoren en kranen, alsook het stallen van personenvoertuigen. Eventuele verhardingen zijn enkel mogelijk in waterdoorlatende materialen. Bovendien moet er een buffer worden aangelegd van minimaal 10,0 m breed en 5,00 m hoog over de volledige lengte van het perceel langs de zijde van het spoor.

Deze van toepassing zijnde voorschriften zijn opgelegd i.f.v. en rekening houdende met de functionele inpasbaarheid, de schaal, het ruimtegebruik, visueel-vormelijke elementen, hinderaspecten en gebruiksgenot. Verzoeker kan dan ook niet worden bijgetreden wanneer zij stelt dat geen rekening werd gehouden met de decretale beoordelingscriteria.

Nu er duidelijke, precieze en dwingende voorschriften van toepassing zijn die de goede ruimtelijke ordening bepalen i.f.v. de decretaal bepaalde beoordelingscriteria, kon de deputatie enkel vaststellen dat de aanvraag verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening waarvan de principes zijn bepaald in art. 2, §3 PRUP. De aanvraag voorziet immers in een circulatiezone in waterdoorlatende materialen en in het stationeren van machines en voertuigen. Er is een berm voorzien met inheemse planten van 10.00m breed en 5.00m hoog ter hoogte van de zijde van het spoor. Er wordt geen bebouwing gevraagd op het perceel.

De deputatie heeft dan ook terecht geoordeeld dat de aanvraag voldoet aan de van toepassing zijnde voorschriften en dat de aanvraag vergunbaar is.

Het eerste middel is ongegrond.

...

De tussenkomende partij stelt:

“...

21. Zoals gezien, wordt het perceel 387Y volgens het PRUP “Specifiek economisch knooppunt Ternat” bestemd tot een gebied voor “Stationsomgeving”.

Artikel 2 § 3 (Stationsomgeving) van de stedenbouwkundige voorschriften voorziet in een bijzonder voorschrift voor perceel 387Y:

“§ 3. Bijzonder voorschrift voor perceel 387Y

Perceel 387Y is aanvullend bestemd voor opslag van gronden, bouwmaterialen en plaatsen van voertuigen, werfkantoren en kranen (+ bijhorende interne circulatie), alsook voor het stallen van personenvoertuigen.

De stapelhoogte is beperkt tot maximaal 5,00m.

Verhardingen dienen te worden uitgevoerd met waterdoorlatende materialen. Het gebruik van niet waterdoorlatende materialen is niet toegestaan, behalve indien opgelegd vanuit de milieuwetgeving.

Er kan slechts een vergunning worden afgeleverd voor bedrijfsactiviteiten nadat een bufferende berm van minimaal 10,0 m breed en 5,00 m is aangelegd over de volledige lengte van het perceel langs de zijde van het spoor.

Alle vormen van bebouwing zijn slechts toegelaten in overeenstemming met de voorschriften van artikel 2 §1 en §2.”

22. Dit voorschrift bepaalt voor het betrokken perceel 387Y op duidelijke en gedetailleerde wijze de bestemming en de voorschriften betreffende het toegelaten gabarit, de plaatsing en (het volume van) de toegelaten bebouwing, en de buffering ten aanzien van de omgeving, zodat moet worden aangenomen dat de verenigbaarheid met de onmiddellijke omgeving van die bestemming reeds bij de aanneming en de goedkeuring van het betrokken ruimtelijk uitvoeringsplan werd beoordeeld.

Volgens de toepasselijke voorschriften is op het perceel de opslag tot vijf meter toegestaan van gronden, bouwmaterialen en plaatsen van voertuigen, werfkantoren en kranen, alsook het stallen van personenvoertuigen. Evt. verhardingen zijn alleen mogelijk in waterdoorlatende materialen. Er dient een buffer te worden aangelegd van minimaal 10 meter breed en 5 meter hoog over de volledige lengte van het perceel langs de zijde van het spoor. Deze buffer was ten tijde van de beslissing ook reeds aangelegd.

23. De beoordeling van de overeenstemming van het gevraagde met de voormelde voorschriften van het geldende PRUP volstaat in dit geval om de verenigbaarheid met de onmiddellijke omgeving en met de goede plaatselijke aanleg, en de afgifte van de bestreden vergunning te verantwoorden.

De verzoekende partij betwist ook niet dat de aanvraag in overeenstemming is met dit planvoorschrift, enkel dat de Deputatie tevens had moeten toetsen aan de “goede ruimtelijke ordening” omdat het PRUP geen beoordeling zou bevatten van de criteria vervat in artikel 4.3.1 § 2, 1° VCRO.

Die stelling kan niet overtuigen.

De voorschriften in het PRUP zijn opgelegd rekening houdend met de functionele inpasbaarheid, de schaal, het ruimtegebruik, visueel-vormelijke elementen, hinderaspecten en gebruiksgenot. De stelling dat het PRUP geen afdoende beoordeling zou bevatten van de criteria vervat in artikel 4.3.1, §2, 1° VCRO, betreft een eigen

appreciatie van de verzoekende partij, maar wordt op geen enkele manier concreet gemaakt.

Zo poneert de verzoekende partij wel dat de verwerende partij de aanvraag niet heeft onderzocht aan de hand van de criteria van artikel 4.3.1, §2 VCRO, maar zij laat volledig na om aan te geven welke criteria of aandachtspunten ten onrechte niet bij de beoordeling van de aanvraag zouden betrokken zijn.

De verzoekende partij betwist ook niet dat de aanvraag in overeenstemming is met de goede ruimtelijke ordening. Zij laat ook na aan te tonen in welke mate zij persoonlijk overmatige hinder of nadelen ondervindt, die het Uw Raad zouden toelaten te besluiten dat de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening door de verwerende partij, die binnen de perken van het legaliteitstoezicht van Uw Raad een discretionaire bevoegdheid betreft, niet afdoende is gemotiveerd of kennelijk onzorgvuldig is.

Het komt uiteraard niet aan Uw Raad toe om een eigen constructie van het middel in de plaats te stellen van de uiteenzetting van de verzoekende partij .

*24. De aanvraag voorziet in de aanleg van een circulatiezone in waterdoorlatende materialen en het stationeren van machines en voertuigen. Ook wordt er een berm voorzien met inheemse planten van 10.00m breed en 5.00m hoog ter hoogte van de zijde van het spoor. Er wordt geen bebouwing gevraagd op het perceel.
...*

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij voert in essentie aan dat de verwerende partij er in het bestreden besluit ten onrechte van uitgaat dat de voorschriften van het PRUP “Specifiek knooppunt Ternat” een regeling bevatten van de in artikel 4.3.1, § 2, 1° VCRO bedoelde aandachtspunten voor de beoordeling van een goede ruimtelijke ordening.

2.

Artikel 4.3.1, § 2, eerste lid VCRO luidt onder meer als volgt:

“ ...

§2. De overeenstemming met een goede ruimtelijke ordening wordt beoordeeld met inachtneming van volgende beginselen:

1° het aangevraagde wordt, voor zover noodzakelijk of relevant, beoordeeld aan de hand van aandachtspunten en criteria die betrekking hebben op de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf, en op hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen, in het bijzonder met inachtneming van de doelstellingen van artikel 1.1.4;

2° het vergunningverlenende bestuursorgaan houdt bij de beoordeling van het aangevraagde rekening met de in de omgeving bestaande toestand, doch het kan ook beleidsmatig gewenste ontwikkelingen met betrekking tot de aandachtspunten, vermeld in 1°, in rekening brengen;

3° indien het aangevraagde gelegen is in een gebied dat geordend wordt door een ruimtelijk uitvoeringsplan, een gemeentelijk plan van aanleg of een verkavelingsvergunning waarvan niet op geldige wijze afgeweken wordt, en in zoverre dat plan of die vergunning voorschriften bevat die de aandachtspunten, vermeld in 1°,

behandelen en regelen, worden deze voorschriften geacht de criteria van een goede ruimtelijke ordening weer te geven.

...

Uit § 2, eerste lid, 1° en 2° volgt dat een vergunningverlenend bestuursorgaan bij het beoordelen van de verenigbaarheid van het aangevraagde met de goede ruimtelijke ordening, aandacht moet besteden aan de relevante aandachtspunten zoals bepaald onder punt 1° en aan de in de omgeving bestaande toestand.

Uit § 2, eerste lid, 3° volgt dat in de mate dat de relevante aandachtspunten zijn behandeld en geregeld in stedenbouwkundige voorschriften van een plan van aanleg of verkavelingsvergunning, deze voorschriften beschouwd worden als de criteria van goede ruimtelijke ordening.

3.

De verwerende partij overweegt in de bestreden beslissing:

“ ...

c) De ruimtelijke afweging van de inrichting van dit perceel is gebeurd op het moment van de opmaak van het ruimtelijk uitvoeringsplan waaruit de geldende stedenbouwkundige voorschriften zijn voort gekomen. De aanvraag voldoet aan deze stedenbouwkundige voorschriften. Zoals vermeld in art. 4.3.1. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening zorgen de voorschriften van het RUP ervoor dat de criteria van een goede ruimtelijke ordening worden weergegeven.

...”

Met de verzoekende partij moet vastgesteld worden dat de verwerende partij de relevante criteria van goede ruimtelijke ordening voor het betrokken bouwperceel, opgenomen acht in de stedenbouwkundige voorschriften van het van het PRUP “Specifiek knooppunt Ternat”.

Artikel 2, §3 van deze stedenbouwkundige voorschriften, bepaalt:

“ ...

§ 3 Bijzonder voorschrift voor perceel 387Y

Perceel 387Y is aanvullend bestemd voor opslag van gronden, bouwmaterialen en plaatsen van voertuigen, werfkantoren en kranen (+ bijhorende interne circulatie), alsook voor het stallen van personenvoertuigen.

De stapelhoogte is beperkt tot maximaal 5,00m. Verhardingen dienen te worden uitgevoerd met waterdoorlatende materialen. Het gebruik van niet-waterdoorlatende materialen is niet toegestaan, behalve indien opgelegd vanuit de milieuwetgeving.

Er kan slechts een vergunning worden afgeleverd voor bedrijfsactiviteiten nadat een bufferende berm van minimaal 10,0 m breed en 5,00 m is aangelegd over de volledige lengte van het perceel langs de zijde van het spoor.

Alle vormen van bebouwing zijn slechts toegelaten in overeenstemming met de voorschriften van artikel 2, § 1 en §2.

...”

Er kan enkel vastgesteld worden dat deze bepaling een veel ruimere regeling bevat dan de verzoekende partij voorhoudt in de uiteenzetting van haar middel. De verzoekende partij doet alsof het bijzonder voorschrift voor het betrokken bouwperceel is beperkt tot het bepalen van de bestemming van het perceel, hetgeen duidelijk niet het geval is. Het voorschrift houdt een regeling in van de stapelhoogte, het in beginsel verplicht gebruik van waterdoorlatende

materialen bij verharding, de aanleg van een bufferende berm, met inbegrip van de omvang ervan en de verplichting tot aanleg vooraleer "een vergunning wordt afgeleverd voor bedrijfsactiviteiten".

Het middel van de verzoekende partij steunt op een verkeerde premisse en bevat daardoor geen uiteenzetting waarin, rekening houdend met de regeling zoals opgenomen in het hiervoor aangehaald voorschrift, wordt aangetoond dat één of meer relevante aandachtspunten voor de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening niet zijn opgenomen in de stedenbouwkundige voorschriften van het betrokken PRUP.

Het middel wordt verworpen.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

In het tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 1.1.4 VCRO, van artikel 4.3.1 § 1. 1° a) VCRO, van artikel 4.3.3 VCRO, van artikel 4.4.26 § 1 en 2 VCRO, van artikel 145ter, § 1, derde lid DRO, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 houdende uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van artikel 14.4.5 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen, van het koninklijk besluit van 7 maart 1977 houdende vaststelling van het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse, van het motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur, van de artikelen 23 en 159 van de Grondwet.

Zij zet uiteen:

" ...

Eerste onderdeel

...

Dat doordat de deputatie de namens verzoeker ontwikkelde grief inzake het PRUP "Specifiek Economisch knooppunt Ternat" stellende dat dit steunt op een planologisch attest dat door de Raad van State onwettig is bevonden uitdrukkelijk citeert, en daarmee ook aangeeft dat deze grief weldegelijk relevant is, zonder dat ergens uit blijkt op welke wijze deze grief werd beoordeeld en op zijn minst niet blijkt dat deze grief in de besluitvorming werd betrokken, dan ook niet wordt voldaan wordt aan de motiveringsvereiste zoals deze voortvloeit uit de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 houdende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en uit het motiveringsbeginsel als beginsel van behoorlijk bestuur. Gelet op het feit dat voornoemde grief betrekking heeft op de planverenigbaarheid van de aanvraag en gelet op het feit dat indien deze grief gegrond wordt bevonden dan ook besloten moet worden dat de aanvraag niet in overeenstemming is met de planbestemming, het deputatiebesluit op dit punt dan ook in elk geval een nadere motivering diende te bevatten. Dat door deze grief niet in overweging te nemen dan ook tevens het beginsel van een zorgvuldige en behoorlijke belangenafweging als beginsel van behoorlijk bestuur wordt geschonden.

Tweede onderdeel

1. ...

Dat wat dit specifieke voorschrift betreft, waarop het bestreden vergunningsbesluit zich dan ook uitdrukkelijk steunt, het dan ook duidelijk is dat dit weldegelijk mede steunt op het planologische attest van 13 december 2007 dat door de Raad van State onwettig werd

bevonden middels arrest nr. 222.715 van 4 maart 2013. Dat de Raad van State immers oordeelde dat het planologische attest van 13 december 2007 werd aangevraagd en verleend aan de NV Grond- en afbraakwerken De Meuter, evenwel voor de uitbreiding van de activiteiten van de NV Transport De Meuter en dat het planologische attest van 13 december 2007 dan ook strijdig is met artikel 145ter, § 1, derde lid DRO gelet op het feit dat op grond van deze bepaling de aanvraag had moeten uitgaan van de NV Transport De Meuter en niet van de NV Grond- en afbraakwerken De Meuter. Dat uw Raad in voorkomend geval en met toepassing van artikel 159 G.W. dan ook zelf deze onwettigheid zal moeten vaststellen.

Dat gelet op het feit dat het PRUP steunt op een onwettig planologisch attest en het ruimtelijk uitvoeringsplan met toepassing van artikel 4.4.26. § 1 VCRO dan ook niet op dat planologisch attest kan steunen het PRUP zelf ook onwettig is en met toepassing van artikel 159 G.W. buiten toepassing diende te worden gelaten zodat de deputatie zich er dan ook niet kan op steunen om te besluiten tot de verenigbaarheid met de planbestemming.

Dat wat het planologisch attest dd. 24 september 2009 betreft dient te worden vastgesteld dat dit werd ingetrokken bij besluit van de deputatie van 12 november 2009. Dat de aanvraag evenwel uitdrukkelijk steunt op het planologisch attest van 24 september 2009 en dus op een niet bestaand planologisch attest zodat men zich met toepassing van artikel 4.4.26. § 2 VCRO dan ook evenmin op dit planologisch attest kan steunen om een afwijking van het gewestplan te verantwoorden.

2. Dat wanneer het PRUP "Specifiek economisch knooppunt Ternat" buiten toepassing wordt gelaten dient te worden teruggevallen op de gewestplanbestemming van buffergebied zoals vastgesteld bij KB van 7 maart 1977 houdende vaststelling van het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse en waarmee de aanvraag onverenigbaar is. Op grond van het bestemmingsvoorschrift zoals dat vervat ligt in artikel 14.4.5 van het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen dienen bufferzones immers in hun staat bewaard te worden of als groene ruimte ingericht te worden om te dienen als overgangsgebied tussen de gebieden waarvan de bestemmingen niet met elkaar te verenigen zijn of van mekaar gescheiden moeten worden. De inrichting van perceel 38'7y middels de goedgekeurde aanvraag als parkeerplaats en een circulatiezone voor vrachtwagens is dan ook onverenigbaar met het bestemmingsvoorschrift van bufferzone.

...

De voorgenomen werkzaamheden breiden de industriële activiteit uit in de bufferzone tot tegen het woongebied met landelijk karakter, zodat er helemaal geen sprake meer is van een afstand tussen de niet-verenigbare bestemmingen. Dat het deel van het terrein 38'7y dat men nu wil aansnijden als buffer moet behouden blijven volgt uit de procedure die geleid heeft tot het eerste planologisch attest van 13 december 2007. Die aanvraag betrof het volledige perceel 387y. De aanvraag is toen geweigerd voor het deel van perceel 387y waar het nu opnieuw over gaat. Daarbij werd ondermeer aandacht gevraagd voor een kwalitatieve buffering van het toen al bijkomende bedrijventerrein ten aanzien van het aangrenzende woongebied.

...Dat het bestreden besluit dus niet alleen ten onrechte besluit tot de verenigbaarheid met de planbestemming maar door na te laten alle ruimtelijke behoeften in overweging te nemen het dan ook tevens in strijd is met artikel 1.1.4 VCRO.

Derde onderdeel

...

De bufferzone maakt deel uit van de bescherming van een gezond leefmilieu en bestond al op het ogenblik dat artikel 23 van de Grondwet op 31 januari 1994 van kracht werd. Er kan bijgevolg niet zomaar afbreuk gedaan worden aan de buffer. Door de industriële activiteit te laten plaatsvinden in de bufferzone wordt de bescherming tegen de industriële activiteit afgebouwd. Er worden daarvoor geen dwingende redenen aangevoerd, zodat de vermindering van die bescherming strijdig is met artikel 23 van de Grondwet (zie R.v.St. Jacobs, nr. 80.018, 29 april 1999 en Grondwettelijk Hof, nr. 137/2006, van 14 september 2006, B.7). Er is geen enkele reden van algemeen belang die kan rechtvaardigen dat het private belang van één bedrijf voorrang krijgt op het gezonde leefmilieu van omwonenden wonende in woongebied met landelijk karakter.

Het bestreden besluit is dan ook tevens strijdig met artikel 4.3.3 VCRO in samenhang genomen met artikel 23 van de Grondwet.

...

De verwerende partij repliceert:

“ ...

Eerste onderdeel: ...

...

De deputatie treedt op als orgaan van het actief bestuur. Hieruit volgt dat zij, om te voldoen aan de haar opgelegde motiveringsverplichting, er niet toe is gehouden om al de in het beroep aangevoerde middelen of argumenten rechtstreeks en punt na punt te beantwoorden. Het volstaat dat zij in de beslissing duidelijk aangeeft door welke, met de goede plaatselijke aanleg of ruimtelijke ordening verband houdende, redenen zij is verantwoord. (R.v.St., d'Udekem d'Acoz, nr. 207.387 van 16 september 2010)

...

De deputatie mag dan niet uitdrukkelijk hebben gemotiveerd waarom geen rekening werd gehouden met het door de verzoekende partij opgeworpen bezwaar, uit de bestreden beslissing blijkt wel duidelijk waarom de deputatie het standpunt van de verzoekende partij niet bijtreedt. De deputatie heeft geoordeeld dat artikel 2, §3 van het PRUP in casu wel degelijk van toepassing is en dat de aanvraag voldoet aan de bestemmingsvoorschriften en de voorschriften inzake de goede ruimtelijke ordening (punt. 5.6. en 5.7. 'beoordeling, paragraaf a), van de bestreden beslissing):

...

De aanvraag voldoet aan de van toepassing zijnde bepalingen. Dat de verwerende partij in de bestreden beslissing niet uitdrukkelijk motiveert waarom het PRUP van toepassing is, maakt geenszins een schending uit van de motiveringsplicht. De Raad van State oordeelde immers reeds dat het niet vereist is dat de bestreden beslissing de motieven van de motieven reveleert. (Arrest R.v.St., Ghysbrechts, nr. 198.962 van 15 december 2009).

...

Tweede onderdeel: ...

...

Verwerende partij is vooreerst van oordeel dat het PRUP 'Specifiek economisch knooppunt Ternat', niet uitsluitend steunt op het planologisch attest van 12 november 2009. Het PRUP vindt tevens zijn rechtsgrond in het ruimtelijk structuurplan Vlaams-Brabant, meer bepaald artikel 3.2.2., dat deel uitmaakt van het bindend gedeelte.

...

De onwettigheid van het planologisch attest van 13 december 2007 of vermeende het zogenaamd niet bestaan van het planologisch attest van 12 november 2009, kan in geen geval leiden tot de onwettigheid van het PRUP, nu het PRUP een voldoende rechtsgrond

vindt in artikel 3.2.2. van het bindend gedeelte van het ruimtelijk structuurplan Vlaams-Brabant. Dat in het toelichtend gedeelte van het PRUP wordt verwezen naar de betrokken planologische attesten, doet hieraan niets af.

Bijgevolg kan het tweede onderdeel geenszins leiden tot de nietigheid van de bestreden beslissing en dient het als onontvankelijk te worden afgewezen bij gebrek aan belang.

In het onmogelijke geval dat uw Raad van oordeel zou zijn dat het tweede onderdeel toch ontvankelijk moet worden verklaard, zal verwerende partij hierna aantonen dat het minstens ongegrond moet worden verklaard.

Het planologisch attest van 13 december 2007 werd inderdaad vernietigd door de Raad van State. Op 24 september 2009 leverde de deputatie een nieuw voorwaardelijk positief planologisch attest af. Dit planologisch attest was echter onwettig, waardoor de noodzaak bestond om de bestaande beslissing in te trekken en een nieuw planologisch attest af te leveren.

Bij besluit van 12 november 2009 besliste de deputatie dan ook om haar beslissing van 24 september 2009 in te trekken en tegelijk een nieuw voorwaardelijk positief planologisch attest af te leveren. Dit planologisch attest van 12 november 2009 is nooit ingetrokken. In zoverre het PRUP 'Specifiek economisch knooppunt Ternat' zijn rechtsgrond vindt in een planologisch attest, steunt het op het nog steeds van toepassing zijnde planologisch attest van 12 november 2009. Dit blijkt overigens ook uit de toelichting bij artikel 2, §3 van het PRUP:

“Op 12 november 2009 besliste de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant om een positief planologisch attest af te leveren aan de firma De Meuter te Ternat voor perceel 387Y, westelijk deel. Conform artikel 4.4.26 §1 van Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening is de provincie er toe gehouden om een provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan (PRUP) op te stellen voor de toegestane ruimtelijke ontwikkelingen uit het planologisch attest.”

Het planologisch attest van 13 december 2007 mag dan door de Raad van State vernietigd zijn, het planologisch attest van 12 november 2009 is wel degelijk bestaande. Onverminderd artikel 3.2.2. van het bindend gedeelte van het ruimtelijk structuurplan Vlaams-Brabant, is er dus wel degelijk een rechtsgeldig planologisch attest waar het PRUP voor zover als nodig kan op steunen.

De bestreden beslissing geeft uitvoering aan de doelstellingen zoals die zijn uiteengezet in het ruimtelijk structuurplan en het planologisch attest van 12 november 2009. Er is wel degelijk een afweging gemaakt van de verschillende maatschappelijke activiteiten, in aanvulling op het ruimtelijk structuurplan Vlaams-Brabant.

...

Derde onderdeel: ...

...

Uit artikel 23 G.W. blijkt duidelijk dat het recht op een menswaardig leven geen directe werking heeft in de zin van art. 4.3.3. VCRO.

Het artikel kent het recht toe op een menswaardig bestaan, inzonderheid het recht op een behoorlijke huisvesting en de bescherming van een gezond leefmilieu. De grondwetgever heeft echter bepaald dat deze rechten bij wet moeten worden gewaarborgd en dat de voorwaarden voor de uitoefening van deze rechten eveneens bij wet moeten worden bepaald.

Artikel 23 G.W. bepaalt m.a.w. uitdrukkelijk dat de nodige wetgevende initiatieven moeten genomen worden om het recht op een menswaardig leven vorm te geven. Er is dan ook geenszins sprake van een direct werkende norm in de zin van artikel 4.3.3. VCRO. Artikel 4.3.3. VCRO bepaalt immers uitdrukkelijk dat er maar sprake is van "direct werkende normen" wanneer de bepalingen op zichzelf volstaan om toepasbaar te zijn, zonder dat verdere reglementering met het oog op precisering of vervollediging noodzakelijk is.

Ten gronde kan moeilijk beweerd worden dat door de afgeleverde vergunning aan verzoekende partij zijn recht op een menswaardig leven wordt ontnomen. Het is niet omdat de aanvraag mogelijks enige hinder met zich meebrengt, dat aan verzoeker het recht op een menswaardig leven wordt ontnomen.

...

De tussenkomenende partij stelt:

" ...

28. Vooraf dient vastgesteld dat artikel 14.4.5. van het KB van 28 december 1972 van toepassing is op een goed dat gelegen is in een bufferzone. De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel waarvoor de bestemming "bufferzone" is opgeheven door een PRUP.

Het middel is dan ook niet gegrond in de mate het op dit artikel is gesteund.

Om dezelfde reden kan het gewestplan evenmin geschonden worden. Het middel is dan ook niet gegrond in de mate het op het gewestplan is gesteund.

(1) Wat betreft het eerste onderdeel.

1. De stelling van de verzoekende partij, die er in wezen op neerkomt dat de Deputatie niet op al haar argumenten zou hebben geantwoord, minstens niet motiveert waarom niet al haar argumenten werden behandeld, mist doel.

De Deputatie is als orgaan van actief bestuur niet verplicht punt voor punt te antwoorden op alle ingediende bezwaren en argumenten die voor haar worden aangevoerd. Het volstaat dat zij duidelijk aangeeft welke de motieven in feite en in rechte zijn op grond waarvan zij haar beslissing heeft genomen .

Welnu, uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk waarom het standpunt van de verzoekende partij niet werd bijgetreden. De Deputatie beoordeelde de toetsing aan de goede ruimtelijke ordening in de bestreden beslissing positief omdat het gevraagde in overeenstemming is met de voorschriften van het PRUP. Zoals reeds werd aangetoond in het eerste middel, volstond die beoordeling om de toets met de goede ruimtelijke ordening te verantwoorden en de vergunning te verlenen, en deze vaststelling wordt door de verzoekende partij ook niet weerlegd.

2. De beweerde (maar geenszins aangetoonde) onwettigheid van het PRUP die door de verzoekende partij werd aangevoerd lopende de administratieve procedure kan in elk geval niet worden beschouwd als een pertinent stedenbouwkundig motief dat door de Deputatie expliciet had weerlegd moeten worden ter ondersteuning van de genomen beslissing. "Organen van actief bestuur", zoals de Deputatie van een provincie, kunnen

reglementaire of individuele besluiten immers niet buiten toepassing laten als “onwettig”, en zijn te allen tijde verplicht deze toe te passen .

Ter zake moest de Deputatie verder niet uitdrukkelijk motiveren waarom het PRUP werd toegepast. Noch uit de formele motiveringsplicht, noch uit het motiveringsbeginsel volgt dat de vergunningverlenende overheid verplicht zou zijn om de motieven van de motieven weer te geven en uit te leggen .

...

(2) Wat betreft het tweede onderdeel.

5. De verzoekende partij baseert haar tweede middelonderdeel op een volstrekt verkeerde premisse, nl. dat het PRUP - minstens voor wat betreft de bestemmingsvoorschriften van het perceel 387Y - is gebaseerd op de planologisch attesten van 13 december 2007 en 12 november 2009.

...

Het enkele feit dat in de toelichting bij de voorschriften wordt verwezen naar het eerdere PRUP of de twee planologische attesten maakt niet dat het huidige PRUP hierin zijn rechtsgrond vindt. De vaststelling en de goedkeuring van het PRUP dateren immers van vóór het arrest nr. 222.175 van 4 maart 2013. Het is dus niet meer dan logisch en zorgvuldig, dat het bestuur van het bestaan van die attesten melding maakt en wijst op de ruimtelijke opties die toen werden gemaakt.

7. Fundamenteel is dat niet deze planologische attesten, maar wel het gegeven dat de nevenbestemming op die plaats ruimtelijk aanvaardbaar is, doorslaggevend was om het bijzonder voorschrift art. 2 § 3 op te nemen.

Die motieven voor die beoordeling werden tot op heden niet betwist. In dat opzicht is de kritiek van de verzoekende partij op het PRUP gericht tegen een overtoollig motief, zodat hoe dan ook niet kan leiden tot de onwettigheid – en buiten toepassing verklaring - van het PRUP.

...

8. Wat betreft het planologisch attest van 17 december 2007 dient overigens vastgesteld dat dit attest zelfs geen rechtsgrond kón bieden voor het PRUP, daar het was vervallen op het moment dat het PRUP werd goedgekeurd.

...

9. Wat betreft het planologisch attest van 12 november 2009, beweert de verzoekende partij zelfs niet dat bedoeld attest is aangetast door een onwettigheid, zodat het in elk geval geen invloed heeft op de wettigheid van het PRUP.

10. Zoals hierboven reeds werd aangegeven, wordt het PRUP “Specifiek economisch knooppunt Ternat” thans bestreden met een annulatieberoep bij de Raad van State. Dit beroep is nog lopende op het moment dat deze nota wordt neergelegd. (gekend onder het nummer A/A 208.601X -15.399).

...

11. Aangezien het PRUP zijn rechtsgrond niet vindt in de bedoelde planologische attesten, hebben de wettigheidsgebreken in die planologische attesten geen invloed op de wettigheid van het PRUP.

Bijgevolg kan de verzoekende partij zich ook in het voorliggende geval niet dienstig beroepen op de onwettigheid van die planologische attesten beroepen om dat PRUP alsnog buiten toepassing te zien verklaren en de voorliggende vergunning te vernietigen.

12. *De verzoekende partij vervolgt haar middel met de stelling dat de voorliggende stedenbouwkundige aanvraag is gebaseerd op het ingetrokken planologisch attest 24 september 2009, waardoor er geen afwijking van het gewestplan kon worden verleend (zie p. 13, randnr. 1, laatste paragraaf van het verzoekschrift).*

Ook die stelling mist kennelijk doel.

13. *De aanvraag van 24 juni 2010 werd ingediend in uitvoering van het planologisch attest van 12 november 2009. Dat attest werd verleend nadat het attest van 24 september 2009 werd ingetrokken. Het planologisch attest van 12 november 2009 werd nooit bestreden en is definitief. De verzoekende partij beweert ook niet dat dit attest is aangetast door enige onwettigheid, zodat het in elk geval geen invloed heeft op de wettigheid van het de verleende vergunning.*

Maar zelfs indien zou worden aanvaard dat de aanvraag is gebaseerd op het ingetrokken attest van 24 september 2009 (quod non), dan nog verduidelijkt de verzoekende partij niet hoe een en ander tot de onwettigheid van het thans bestreden vergunning doet besluiten. In die vergunning werd immers geen afwijking van het gewestplan verleend, aangezien de gewestplanbestemming intussen werd vervangen door de bestemming van het PRUP – waarmee de aanvraag in overeenstemming is.

14. *De verzoekende partij zet verder uiteen dat, indien het PRUP onwettig wordt verklaard, er bij het verlenen van de vergunning moet worden teruggevallen op de gewestplanbestemming van buffergebied, waarmee de aanvraag onverenigbaar zou zijn.*

De tussenkomende partij ontgaat de relevantie van dit argument.

In het onmogelijke geval dat Uw Raad zou beslissen om het PRUP als onwettig buiten toepassing te laten, en de vergunning op die grond zou vernietigen, is het uiteraard niet aan Uw Raad de aanvraag alsnog te toetsen aan het gewestplan. De zaak zal in dat geval worden terugverwezen naar de Deputatie, die als enige bevoegd is om de verenigbaarheid van het gevraagde met de planbestemming te toetsen.

15. *Tot slot stelt de verzoekende partij dat het bestreden besluit in strijd zou zijn met art. 1.1.4. VCRO omdat de ruimtelijke behoeften niet voldoende in overweging werden genomen.*

Ook die stelling mist doel.

De bestreden vergunning geeft uitvoering aan de doelstellingen van het PRUP, dat op zijn beurt uitvoering geeft aan de ontwikkelingsperspectieven voor het specifiek economisch knooppunt Ternat zoals verwoord in het richtinggevend gedeelte van het ruimtelijk structuurplan Vlaams-Brabant. In het kader van die plannen is er reeds een uitgebreide afweging gemaakt tussen de verschillende maatschappelijke activiteiten ter hoogte van de bouwplaats.

In zoverre de verzoekende partij zich er over beklagt dat er op het terrein industriële activiteiten kunnen plaatsvinden in bufferzone, bekritiseert zij de keuzes inzake bestemming van die gronden die werden gemaakt in het PRUP. Het valt niet in te zien hoe haar kritiek kan doen besluiten tot de onwettigheid van de bestreden vergunning.

...

(3) Wat betreft het derde onderdeel.

17. Ook in dit middelonderdeel bekritiseert de verzoekende partij dat er in de in bufferzone voortaan industriële activiteiten kunnen plaatsvinden. Ook hier bekritiseert zij in wezen de wijziging van de bestemming als “bufferzone” in het gewestplan naar een “hardere” bestemming in het PRUP, die industriële activiteiten mogelijk maakt en die de bestemming als bufferzone uit het gewestplan heeft opgeheven.

In zoverre het middel is het gericht tegen het PRUP, dient het te worden verworpen.

Hetgeen volgt wordt enkel in ondergeschikte orde uiteengezet.

18. In tegenstelling tot wat de verzoekende partij poneert, is artikel 23 van de Grondwet geen direct werkende norm in de zin van art. 4.3.3 VCRO.

...

19. Dit neemt niet weg dat het standstill-beginsel wel degelijk als beginsel bestaat. Het zit vervat in artikel 1.2.1. van het decreet op het milieubeleid (DABM). De verzoekende partij ontleent zijn middel evenwel niet aan een schending van die bepaling, zodat een evt. schending ervan niet tot vernietiging kan doen besluiten. Het standstill-beginsel, zoals dat voorzien is in artikel 1.2.1., §2 DABM dient te worden samengelezen met hetgeen bepaald is in artikel 1.2.1, §3.

...

22. Ondergeschikt dient vastgesteld dat het billijk evenwicht tussen de belangen van de verzoekende partij en de algemene belangen die met het bestreden RUP worden nagestreefd voldoende in overweging werden genomen bij het vaststellen van de nieuwe planbestemming in het PRUP.

Het doel (het “algemeen belang”) dat met het PRUP werd nagestreefd blijkt afdoende uit de toelichtingsnota, met name de uitbreiding van de bestaande bedrijvzones in het specifiek economisch knooppunt Ternat, aansluitend bij de bestaande bedrijvzones ten behoeve van regionale bedrijvigheid. De voorziene herbestemming is daarvoor noodzakelijk. Deze visie steunt op een beleidskeuze waaromtrent de Raad niet bevoegd is zich uit te spreken. Het volstaat te dezen vast te stellen dat die beleidskeuze op zich niet kennelijk onredelijk voorkomt.

Tegenover dat door de het PRUP nagestreefde algemeen belang, staat het individuele belang van de verzoekende partij. De implementatie van de op zich niet te bekritisieren beleidskeuze een uitbreiding toe te laten van de bestaande bedrijvzone, brengt onvermijdelijk met zich mee dat de verzoekende partij, als bewoner van een woning gelegen aan de rand van het plangebied, ten gevolge van de bestreden besluiten mogelijk meer (visuele) hinder dan voorheen zal ondervinden (hoewel die hinder nergens concreet wordt gemaakt).

Dit levert op zich geen strijdigheid op met haar grondrecht op bescherming van haar gezond leefmilieu.

Vraag is immers of de verzoekende partij door het afleveren van de bestreden vergunning in concreto een onevenredig zware last moet ondergaan in verhouding tot de algemene belangen die de in het PRUP worden nagestreefd.

...”

Beoordeling door de Raad

1.

In het eerste onderdeel stelt de verzoekende partij dat de verwerende partij haar grief betreffende de onwettigheid van het PRUP “Specifiek knooppunt Ternat”, waarop de bestreden beslissing steunt, niet heeft beantwoord, waardoor niet zou voldaan zijn aan de vereiste van de formele motivering en tevens het beginsel van zorgvuldige en behoorlijke belangenafweging zou geschonden zijn.

De verwerende partij heeft het bestreden besluit genomen als een orgaan van actief bestuur en niet als een met rechtspraak belast orgaan. Artikel 159 van de Grondwet geldt enkel voor de met rechtspraak belaste organen en niet voor het actief bestuur.

De verwerende partij was er derhalve toe gehouden het betrokken PRUP toe te passen en kon niet, zoals de verzoekende partij vraagt in haar grief tijdens de administratieve beroepsprocedure, het PRUP onwettig verklaren.

Het niet ontmoeten van de grief betreffende de onwettigheid van het PRUP door de verwerende partij, kan derhalve niet tot de onwettigheid leiden van de bestreden beslissing.

Deze vaststelling volstaat om het eerste onderdeel te verwerpen.

2.

2.1

In het tweede onderdeel houdt de verzoekende partij voor dat het betrokken PRUP onwettig is omdat het steunt op een onwettig planologisch attest. De onwettigheid heeft tot gevolg dat moet worden teruggevallen op de gewestplanbestemming bufferzone, waarmee de aanvraag die heeft geleid tot de bestreden beslissing onverenigbaar is. De verwerende partij zou ten onrechte hebben besloten tot de verenigbaarheid met de planbestemming, maar zou ook hebben nagelaten alle ruimtelijke behoeften in overweging te nemen.

2.2

De door de verzoekende partij aangevoerde onwettigheid van het PRUP werd inmiddels beoordeeld door de Raad van State. Op vraag van de verzoekende partij heeft de Raad van State in zijn arrest nr. 230.709 van 31 maart 2015 uitspraak gedaan over het verzoek tot vernietiging van

- het ministerieel besluit van 15 januari 2013 houdende de goedkeuring van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Specifiek economisch knooppunt Ternat’;
- het besluit van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 23 oktober 2012 houdende definitieve vaststelling van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Specifiek Economisch knooppunt Ternat’.

De Raad van State overweegt in het arrest onder meer:

“ ...

6.1. *Uit het dossier blijkt op afdoende wijze dat het bestreden PRUP “Specifiek Economisch knooppunt Ternat” in uitvoering van het PRS is opge maakt. Zo wordt reeds in de inleiding van de toelichtingsnota bij het PRUP uitdrukkelijk het volgende gesteld:*

“Aanleiding voor de opmaak van het PRUP

Dit PRUP wordt opgemaakt in uitvoering van bindende bepaling 3.2.2 uit het ruimtelijk structuurplan Vlaams-Brabant. De provincie verbindt zich ertoe om voor [...] het economisch knooppunt een ruimtelijk uitvoeringplan op te maken.

Verder geeft het PRUP uitvoering aan de ontwikkelingperspectieven voor het specifiek economisch knooppunt Ternat zoals verwoord in het richtinggevend gedeelte van het ruimtelijk structuurplan Vlaams-Brabant (p 256)."

In de door verzoeker uit de toelichtingsnota aangehaalde passus blijkt weliswaar dat bij wijze van historisch overzicht wordt verwezen naar de planologische attesten van 13 december 2007 en 12 november 2009, doch uit dit citaat kan niet worden besloten dat die attesten de rechtsgrond van het PRUP uitmaken."

Het tweede middelonderdeel bevat geen argumentatie die kan leiden tot een andere beoordeling.

2.3

De verdere argumentatie van de verzoekende partij in het middelonderdeel, die duidelijk steunt op de verenigbaarheid van de aanvraag met de gewestplanbestemming bufferzone, behoeft geen verder onderzoek. Deze argumentatie is immers vreemd aan de beoordeling in de bestreden beslissing die steunt op de stedenbouwkundige voorschriften van het inmiddels van toepassing zijnde PRUP.

3.

In een derde middelonderdeel stelt de verzoekende partij dat het bestreden besluit strijdig is met artikel 4.3.3 VRCO, in samenhang genomen met artikel 23 van de grondwet. Door een industriële activiteit te laten plaatsvinden in "de bufferzone", die deel uitmaakt van een gezond leefmilieu, wordt de bescherming tegen de industriële activiteit afgebouwd zonder dat er daarvoor dwingende redenen worden aangevoerd.

De verzoekende partij steunt haar argumentatie op het gegeven dat in "de bufferzone" industriële activiteiten worden toegestaan door de bestreden beslissing.

Bij de bespreking van het tweede middelonderdeel is reeds vastgesteld dat de beoordeling in de bestreden beslissing steunt op de stedenbouwkundige voorschriften van het inmiddels van toepassing zijnde PRUP. Het PRUP 'specifiek economisch knooppunt Ternat' voorziet in een wijziging voor het perceel 387/y van de gewestplanbestemming bufferzone naar de zone "Stationsomgeving", zoals ook reeds aangegeven in de feiten uiteenzetting. Zoals de verzoekende partij zelf vaststelt in de uiteenzetting van haar eerste middel, laat de thans geldende bestemming andere handelingen toe dan deze voorgeschreven voor een gewestplanbestemming 'bufferzone'.

Het derde middelonderdeel steunt derhalve op een verkeerde premisse dat de bestreden beslissing aan de grond ligt voor het vergunnen van een "industriële activiteiten" in een "bufferzone".

Deze vaststelling volstaat om het derde middelonderdeel te verwerpen.

4.

Het tweede middel wordt in al zijn onderdelen verworpen.

C. Derde middel

Standpunt van de partijen

In het derde middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 3, § 2, 17° en van artikel 8, § 1 en § 2 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, van de artikelen 7, 10° en 11, 10° van het besluit van de Vlaamse regering van 28 mei 2004 betreffende de dossiersamenstelling van de aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning, van de artikelen 2 en 3 wet van 29 juli 1991 houdende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, in samenhang genomen met het zorgvuldigheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur.

Zij zet uiteen:

“ ...

Op grond van artikel 8, § 1 van het Decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid de overheid die moet beslissen over een vergunning, plan of programma zoals vermeld in § 5 er zorg voor draagt, door het weigeren van de vergunning of door goedkeuring te weigeren aan het plan of programma dan wel door het opleggen van gepaste voorwaarden of aanpassingen aan het plan of programma, dat geen schadelijk effect ontstaat of zoveel mogelijk wordt beperkt en, indien dit niet mogelijk is, dat het schadelijk effect wordt hersteld of, in de gevallen van de vermindering van de infiltratie van hemelwater of de vermindering van ruimte voor watersysteem, gecompenseerd. Dat op grond van artikel 8, § 2, tweede lid van het Decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid de overheid die de beslissing neemt in het kader van § 1 deze beslissing ook motiveert waarbij in elk geval rekening wordt gehouden met de relevante doelstellingen en beginselen van het integraal waterbeleid.

...

Dat het bestreden besluit een schadelijk effect in de zin van artikel 3, § 2, 17° van het Decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid ook erkent daar waar zij zelf stelt dat door de ligging van de aanvraag in een mogelijk overstromingsgevoelige zone gesteld kan worden dat het innemen van de ruimte ten koste van het waterbergend vermogen een schadelijk effect kan hebben voor het plaatselijke watersysteem.

Dat gelet op het feit dat een schadelijk effect wordt erkend op grond van artikel 8, § 1 van het Decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid dan ook de gepaste maatregelen of compensaties dienden genomen te worden doch dat het bestreden besluit nalaat dit te doen. Dat het oppervlaktewater op eigen terrein moet afwateren zonder dat zich dat in enige concrete maatregel vertaalt daartoe niet kan volstaan.

In de aanvraag zelf wordt er in dat verband ook geen enkele concrete maatregel voorgesteld. Nochtans bepalen de artikelen 7,10° en 11,10° van het besluit van de Vlaamse regering van 28 mei 2004 betreffende de dossiersamenstelling van de aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning dat het aanvraagdossier de maatregelen inzake wateropvang, buffering en waterafvoer moet bevatten. De plannen vermelden enkel dat de verharding van de parking en de circulatiezone zal gebeuren in waterdoorlatend materiaal. De aard en de kenmerken van dat materiaal wordt niet opgegeven. Er wordt geen uitleg gegeven over de verenigbaarheid van het project met de gewestelijke en de provinciale stedenbouwkundige verordening.

Zelfs bij het gebruik van een waterdoorlatende verharding is er een gewijzigde infiltratie naar het grondwater. Het volstaat dan ook niet dat het bestreden besluit stelt dat de verharding wordt aangelegd in een waterdoorlatende grindlaag en dat er dus aangenomen kan worden dat de infiltratie in de bodem in principe niet wordt verhinderd. Artikel 8, § 2 het Decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid bepaalt

immers uitdrukkelijk dat ingeval van verminderde infiltratie van hemelwater zulks tevens moet worden gecompenseerd.

Dat het bestreden besluit in elk geval artikel 8, § 1 van het Decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid schendt doordat het niet de gepaste voorwaarden en/of compensaties oplegt om het in het bestreden besluit erkende schadelijk effect te beperken of te compenseren of in voorkomend geval de vergunning op die rechtsgrond te weigeren. Dat de beslissing die in het kader van artikel 8, § 1 van het Decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid wordt genomen, die in voorkomend geval bestaat uit het ontbreken van enige maatregel of behoorlijke compensatie, tevens niet naar genoegen van recht wordt gemotiveerd waardoor tevens artikel 8, § 2 van het Decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid in samenhang genomen met de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 houdende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen worden geschonden. Dat door zo te handelen de deputatie tevens niet heeft gehandeld zoals het van een zorgvuldig handelende overheid kan worden verwacht waardoor tevens het zorgvuldigheidsbeginsel wordt geschonden.

...

De verwerende partij repliceert:

“ ...

In casu oordeelde deputatie dat de aanvraag gelegen is in mogelijks overstromingsgevoelige zone en dat het innemen van ruimte ten koste van het waterbergend vermogen van de plaats een schadelijk effect kan hebben voor het plaatselijke watersysteem. Teneinde te kunnen oordelen over de eventuele noodzaak om bijkomende voorwaarden op te leggen, werd het advies gevraagd aan de provinciale dienst Waterlopen, zoals is bepaald in artikel 8, §3 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid:

“§ 3. De overheid die moet beslissen over een vergunningsaanvraag (of de overheid die in de door de Vlaamse Regering vastgestelde gevallen de watertoets toepast op de afgifte van een stedenbouwkundig of planologisch attest) kan advies vragen over het al dan niet optreden van een schadelijk effect en de op te leggen voorwaarden om dat effect te voorkomen, te beperken of, indien dit niet mogelijk is, te herstellen of te compenseren aan de door de Vlaamse regering aan te wijzen instantie. Die brengt een gemotiveerd advies uit binnen dertig kalenderdagen na ontvangst van het dossier.”

De provinciale dienst Waterlopen heeft een gunstig advies gegeven waarin wordt aangehaald dat het watersysteem niet merkbaar wordt beïnvloed en dat de aanvraag geen relevant effect heeft op de bescherming tegen wateroverlast. Er is een verenigbaarheid met het watersysteem. De werken zijn uitgevoerd met een waterdoorlatende grindlaag, waardoor kan aangenomen worden dat de infiltratie in de bodem in principe niet verhinderd wordt. (punt 5.7. ‘beoordeling’, paragraaf b), van de bestreden beslissing)

Conform het ingewonnen advies, heeft de deputatie geoordeeld dat de aanvraag vergunbaar is.

Dit alles wordt uitdrukkelijk gemotiveerd in de bestreden beslissing zelf.

...

De tussenkomende partij stelt:

“ ...

29. *De watertoets verplicht de overheid niet om via voorwaarden van een vergunning te verhelpen aan bestaande negatieve effecten. Zo heeft de bestreden vergunning betrekking op een goed waarvan de bodem bestaat uit leem. Dit bodemmateriaal laat weinig tot geen infiltratie toe. Dit is een vooraf bestaande toestand, die de vergunning niet moet verhelpen.*

De watertoets beoogt enkel het causaal verband tussen de aangevraagde handelingen en de schadelijke effecten door te knippen.

Welnu, ter zake was er geen relevant effect op de bescherming tegen wateroverlast te verwachten, en kon het gevraagde als verenigbaar met het watersysteem worden beschouwd.

30. *Het is correct dat het terrein gelegen is in een mogelijk overstromingsgevoelig gebied, maar als een “recent overstroomd gebied” (ROG). Het is evenwel geen “risicozone voor overstroming”. Bij geen enkele van de recente overstromingen is het perceel overstroomd. Het is wel, net zoals de hele omgeving, waaronder een deel van de kern van Ternat, een “van nature overstroombaar gebied” (NOG), met name overstroombaar vanuit een waterloop. Volgens de toelichting bij die kaart gaat het om een “ruimte die een waterloop permanent of periodiek zou innemen in afwezigheid van de in Vlaanderen veelvuldig gebouwde kanaliserende en beschermende infrastructuur”. Deze afbakening is gebeurd op basis van sporen in de bodem van historische overstromingen uit waterlopen.*

De historische overstromingen zijn afkomstig van de Molenbeek ten noorden van het bestaande industriegebied. Dit industriegebied is zelf opgehoogd, en ligt tussen de beek en het perceel in kwestie.

Er is dus geen sprake van een daadwerkelijk specifiek overstromingsrisico voor dit perceel in kwestie.

31. *Het perceel ligt deels binnen het beheersingsgebied van het PRUP.*

De toelichtingsnota bij dit PRUP wijdt een afzonderlijk hoofdstuk aan de watertoets:

Die bevindingen hebben zich vertaald in de verordenende stedenbouwkundige voorwaarden bij het PRUP.

Die voorschriften bestemmen het perceel als “opslag van gronden, bouwmaterialen en plaatsen van voertuigen, werfkantoren en kranen (+ bijhorende interne circulatie), alsook voor het stallen van personenvoertuigen”. Er geldt als voorschrift inzake inrichting dat “verhardingen dienen te worden uitgevoerd met waterdoorlatende materialen. Het gebruik van niet waterdoorlatende materialen is niet toegestaan, behalve indien opgelegd vanuit de milieuwetgeving”.

De aanvraag voorziet uitdrukkelijk in het gebruik van waterdoorlatende materialen, zoals voorzien in het PRUP. De parking werd intussen aangelegd in grind. Het kan niet worden betwist dat de aanleg in grind voldoet aan de voorwaarde in het PRUP, aangezien grind een waterdoorlatend materiaal is. De uitvoering in grind biedt vooral het voordeel dat het water in het grind wordt gebufferd, in afwachting van verdamping of afvoering.

32. *In tegenstelling tot wat de verzoekende partij poneert, heeft de Deputatie geenszins “erkend” dat het gevraagde een schadelijke effect heeft op het plaatselijke watersysteem. De Deputatie stelt enkel vast dat het goed is gelegen in mogelijk overstromingsgevoelig gebied (wat overigens steeds impliceert dat het innemen van ruimte een schadelijk effect kan hebben voor het plaatselijk watersysteem).*

Ter beoordeling van het al dan niet optreden van schadelijke effecten (en de evt. voorwaarden die moeten worden opgelegd om dat effect te voorkomen of te beperken) werd de vergunningsaanvraag voorgelegd aan de provinciale Dienst Waterlopen (zoals voorzien in art. 8, §3 van het Decreet betreffende het Integraal Waterbeleid).

Dat wateradvies van de provinciale Dienst Waterlopen van 27 mei 2010 is gunstig. Het besluit dat het voorwerp van de aanvraag het watersysteem niet merkbaar of meetbaar beïnvloedt en geen relevant effect heeft op de bescherming tegen wateroverlast.

33. *Aangezien uit dit wateradvies afdoende blijkt dat de aangevraagde werken geen invloed hebben op de waterhuishouding van het perceel, kon het gevraagde als verenigbaar met het watersysteem kunnen worden beschouwd.*

Het (door het PRUP vereiste) gebruik van waterdoorlatende materialen vormt daarbij een afdoende maatregel om de schadelijke effecten te voorkomen of te beperken. In die omstandigheden diende het bestuur geen aanvullende voorwaarden of compensaties meer te voorzien.

De motivering van het bestreden besluit kan te dezen kon volstaan. Van enige kennelijk onzorgvuldige besluitvorming is geen sprake.

De verzoekende partij betwijfelt weliswaar of deze maatregel volstaat om het risico op wateroverlast te vermijden, maar deze kritiek komt neer op een opportuiniteitskritiek, die overigens door geen enkel stuk wordt gestaafd.

Daarbij kan worden benadrukt dat de bewuste verharding reeds aangelegd is, zonder dat er sprake is van problemen. De verzoekende partij maakt het tegendeel ook niet aannemelijk in haar verzoekschrift.

...

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij stelt in essentie dat zelfs bij gebruik van een waterdoorlatende verharding er een gewijzigde infiltratie is naar het grondwater en het niet volstaat dat het bestreden besluit vaststelt dat de verharding wordt aangelegd in een waterdoorlatende grindlaag en er dus aangenomen wordt dat de infiltratie niet wordt verhinderd. Volgens de verzoekende partij had de verwerende partij gepaste voorwaarden of compensaties moeten opleggen of de vergunning moeten weigeren op grond van het schadelijk effect dat ze zelf erkent.

2.

In de bestreden beslissing wordt de watertoets als volgt uitgevoerd:

“ ...

Hoofdstuk III, afdeling I, artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het algemeen waterbeleid (Belgisch Staatsblad 14 november 2003) legt bepaalde

verplichtingen op, die de watertoets worden genoemd. Deze watertoets houdt in dat de eventuele schadelijke effecten van het innemen van ruimte ten koste van de watersystemen worden ingeschat. De aanvraag is gelegen binnen een mogelijk overstromingsgevoelige zone. Gezien de ligging in deze zone kan gesteld worden dat het innemen van ruimte ten koste van het waterbergend vermogen van de plaats een schadelijk effect kan hebben voor het plaatselijke watersysteem.

De provinciale dienst Waterlopen heeft in het kader van de watertoets een wateradvies uitgebracht op 27 mei 2010. Er is een gunstig advies gegeven waarin wordt aangehaald dat het watersysteem niet merkbaar wordt beïnvloed en dat de aanvraag geen relevant effect heeft op de bescherming tegen wateroverlast. Er is een verenigbaarheid met het watersysteem. De werken zijn uitgevoerd met een waterdoorlatende grindlaag, waardoor kan aangenomen worden dat de infiltratie in de bodem in principe niet verhinderd wordt.

...

Uit deze overwegingen blijkt dat de verwerende partij heeft beoordeeld of de aanvraag “een schadelijk effect kan hebben voor het plaatselijke watersysteem” en besluit dat dit niet geval is op grond van het ingewonnen wateradvies.

Het derde middel steunt derhalve op een verkeerde premisse van de verzoekende partij dat het bestreden besluit een schadelijk effect erkent. Daarnaast moet vastgesteld worden dat de loutere bewering van de verzoekende partij dat zelfs bij gebruik van een waterdoorlatende verharding er een gewijzigde infiltratie is naar het grondwater, staat tegenover het gunstig wateradvies dat door de verwerende partij is ingewonnen en dat besluit “dat het watersysteem niet merkbaar wordt beïnvloed”.

De verzoekende partij toont derhalve niet aan dat verwerende partij gepaste voorwaarden of compensaties had moeten opleggen of de vergunning had moeten weigeren.

Het derde middel wordt verworpen

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van nv GROND- EN AFBRAAKWERKEN G.&A. DE MEUTER is ontvankelijk.
2. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.
4. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkomende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 19 september 2017 door de vierde kamer.

De griffier,

De voorzitter van de vierde kamer,

Jonathan VERSLUYS

Nathalie DE CLERCQ